

PROP. 3. ^{per se & per accidens.} ^{n Proxima,} ^{remota.} prout isti opponitur, ea est à qua vere ex natura rei pendet effectus; ideo, ipsi tribuendus: 4. 5. & 6. hæc vero est à qua vere non pendet effectus; sed ei tribuitur eo solum titulo, quia coniuncta est cum causa per se; 11 n in proximam, & remotam; illa dicitur respectu effectus in quem proximè siue immediate influit: hæc vero respectu effectus in quem remote & mediate influit: de hoc tamen vide ulterius aliquid prop. 9.

PROPOSITIO III.

Effectui suo generans non aliud esse generatione tribuit, quam ipsismet esse subiecti ex quo cum generat.

Probatur, quia effectus generantis vel est forma genita ex materia; vel compositum: si est forma, &c. illa non habet esse distinctum ab esse subiecti ex quo genita est per 1 cap. 3. Si vero compositum; illud per 2 cap. 2 non habet aliquid esse quod non sit esse alicuius sue partis essentialis, aut omnium simul partium essentialium: at hæc per 2 & 3 cap. 3 sunt adæquata causa materialis, seu subiectum adæquatum, ex quo fit compositum; ita corpus organicum, & anima rat. sunt adæquatum subiectum ex quo fit homo. Ergo, &c.

Nec iterum fiat de vnione essentiali difficultas; quia, vt iam non semel dixi, & probaui prop. 1 cap. 2, vnio entitatie est ipsamet vnitas partes, prout sunt in exercitio compositionis.

PROPOSITIO IV.

Materiam ex qua effectum suum producit generans, locali solum motione eidem confert, siue ex se ipso sumptam siue aliunde corrasam.

Cum ex præcedenti prop. generans non aliud esse tribuat genito, quam esse materiæ ex qua illud gignit; hoc ipso illud gignit, quo ei tribuit materiam ex qua gignit; & actio tribuendi est ipsa actio generandi: & quia materiam quam tribuit, supponit productam; nec enim eam producit, vt pote ingenerabilem ex prop. 4 cap. 13; consequens est vt eam tribuat solum quantumtenus applicat, & applicando facit, vt fit eius cui tribuit: siquidem simulata productione non alius superest modus tribuendi, quam dictæ applicationis præcisæ. Id vero materiæ quod applicatione tribuitur genito, cum sit ante applicationem in variis locis dispersum (si enim non esset dispersum, iam esset collectum in vnum, & ita non indigeret noua applicatione) ad hoc vt simul ponatur, & fiat compositio (hinc enim dicitur compositio, quasi simulpositio) necesse est è locis illis variis colligi, ac ita ordine debito collocari; quod quidem munus est generantis: at ea collectio, & ordinata simulpositio, seu compositio, non est aliud quam singularum partium è singulis earum locis in alium quodammodo vnum transpositio. Hæc vero euidenter est localis motio. Et quia non intercedit productio noui absolute ac simpliciter dicti esse (vt constat ex dictis) nec alia potest assignari actio quæ intercedat distincta à motione locali, sequitur hanc intercedere solam. Materiam ergo quam genito confert generans (siue ex se ipso, id est de proprio; siue non ex se ipso, sed ex alieno sumat eidem communicandam) non nisi emissionem, vel attractionem, aut alio quouis genere motionis localis communicat. Ergo, &c.

PROPOSITIO V.

Determinatio ad individuum effectus geniti non aliunde petenda est, quam ex adæquato subiecto ex quo gignitur.

ID est, ratio determinatiua cur ex hoc numero subiecto adæquato gignatur hic numero effectus potius, quam alius solo numero diuersus; non alibi quaerenda est, quam in ipso hoc numerico subiecto adæquato; frustra enim extra hoc quaeretur; cum impossibile sit, vt ex eo fiat in hac specie aliud, quam hoc determinatum numero genitum: v.g. ex hoc singulari corpore, & ex hac singulari anima rationali, ex quibus fit Petrus, non potest etiam per absolutam Dei potentiam fieri Ioannes. Siquidem per 3 huius capituli, esse geniti non est aliud quam esse subiecti, &c. Ergo, &c.

PROPOSITIO VI.

Causalitas causæ efficientis non est aliquid physice ante opus mentis distinctum ab ipsa eiusque effectu, prout effectus eius est.

Causalitas causæ efficientis; hoc est, actio, actiue quidem sumpta, seu prout agentis est, est id formale per quod agens agit actu; eadem autem passiue sumpta, seu prout ad effectum terminatur, est id formale per quod effectus efficitur actu.

^a Agens est quoddam logicum concretum, ubi pro forma est actio.

Hinc ^a vero fit vt agens, quatenus agens, concipiatur in concreto velut aliquid vnum constans ex entitate, seu vi actiua tanquam parte materiali; & ex actione tanquam formali; similiterque effectum vt sic concipi in concreto velut aliquid vnum constans ex entitate, quæ efficitur velut parte materiali; & actione, qua efficitur, velut formali. Et quæstio iam est an formale